

Zeg, kan ik je man even lenen?

Vrolijk spel in drie bedrijven

door

HANS VAN WIJNGAARDEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ZEG, KAN IK JE MAN EVEN LENEN?** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HANS VAN WIJNGAARDEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING:

BAS VALENTIJN, ca. 40 jaar

IRENE, zijn vrouw, ca 39 jaar

EVELYN, hun dochter, ca 17 jaar

WILLEM VALENTIJN, zijn vader, ca 65 jaar

ANNA, zijn moeder, ca 65 jaar

AGNES STOLK, de buurvrouw, ca 32 jaar

TANTE BETSIE, Agnes' tante, ca 55 jaar

OOM BORIS NIKOLAJEV, Betsie's man, ca 55 jaar

KLAAS KAMERMAN, chauffeur van de Nikolajev's, ca 33 jaar

PLAATSBEPALING:

De gezellige huiskamer van de familie Valentijn.

Links de deur naar de hal en de bovenverdieping. Naast die deur een lichtschakelaar. Rechts de deur naar de keuken. In de achterwand openslaande tuindeuren. Links staat een bankstel en rechts een huiskamertafel met drie stoelen. Links tegen de achterwand een wandmeubel, waarop onder meer een draagbare radio en waarin serviesgoed.

Verdere aankleding naar eigen smaak en inzicht.

TIJDSBEPALING:

Eerste bedrijf: zaterdagmiddag in de zomer, omstreeks 5 uur.

Tweede bedrijf: op de avond van dezelfde dag, omstreeks 11.30 uur.

Derde bedrijf: de volgende morgen, omstreeks 8 uur.

PERSOONSBESCHRIJVING:

BAS: Leuke vlotte vent, die van een goeie grap houdt.

IRENE: Aardige vrolijke vrouw.

EVELYN: Waarheidslievende moderne jongedame, die geen blad voor haar mond houdt.

WILLEM: Rechtvaardige, wat ouderwetse man.

ANNA: Goedgelovige lieve dame.

AGNES: Dynamische knappe vrouw met een overdosis aan fantasie.

BETSIE: 'n Schat van een tante. Laat zich geen knollen voor citroenen verkopen.

BORIS: Russische ruimtevaartdeskundige. Spreekt "gebroken" Hollands met donkere en zware stem. Zoekt zelden of nooit naar zijn woorden maar spreekt vlot en snel dit "koeterwaals", zodat het op de lachspieren werkt. De "r" is rollend en lang aangehouden. De "g" aan het begin van een woord of lettergreep klinkt als de "g" van Gorbatsjov. Staat die "g" echter in het midden van een woord of aan het eind dan klinkt hij als de scherpe "ch" uit goochelaar. De eerstgenoemde "g" wordt in de tekst aangegeven als "k" en de laatstgenoemde als "ch". Bij de paar russische woorden die hij spreekt is de klemtoon aangegeven met een 'teken b.v. sjafjór = chauffeur.

KLAAS: Vriendelijke vrijgezelle knaap.

EERSTE BEDRIJF

Het toneel is leeg. De radio speelt zacht, dus niet hinderlijk voor het publiek. De tuindeuren en de keukendeur staan open. Irene komt rechts op, draagt schortje, pakt een schaal uit het wandmeubel en wil rechts af gaan.

AGNES (*gehaast achter op, zwaait met een brief, paniekerig*): Dat is helemáál het toppunt!! (*verzucht*) Irene, ik zit verschrikkelijk in de knoei.

IRENE (*meewarig*): Jeetje, wat 'n paniek. Wat is er nou weer gebeurd?

AGNES (*loopt als een gekooid dier heen en weer*): Ik ben zó ontzettend stom geweest. En nou zit ik met de brokken.

IRENE (*luchtig*): Da's niet zo mooi, meid. Laat me 'ns raden... (*grinnikt*) Je bent in verwachting en je weet niet van wie...!

AGNES (*in de put*): Als ik aan de gevolgen denk, lopen de kouwe rillingen over m'n rug.

IRENE (*schrikt*): Kouwe rillingen? (*grinnikt*) Dan zou ik maar rekenen op een klein eskimootje! (*berispt*) Tja, dat komt er nou van. Jij moest in je vakantie persé naar Alaska. Om je blik te verruimen. Het plaatselijk stamhoofd heeft je zeker z'n iglo ingelokt?

AGNES: Doe niet zo stierlijk vervelend, Irene! (*verzucht*) Tante Betsie komt op bezoek.

IRENE (*haalt verbaasd de schouders op, droog*): O? Anders niet? Dat is toch leuk?

AGNES (*wanhopig*): Léúk zegt ze!! Meid, het is een regelrechte ramp!!

IRENE: Niet zo overdrijven, buurvrouwtje. Als ik de keus had tussen het bezoek van een zekere tante Betsie en een baby-eskimo, nou dan wist ik het wel.

AGNES (*nijdig*): Jij neemt me niet serieus.

IRENE (*lacht*): Goed begrepen. Jij raakt veel te gauw in paniek. (*belangstellend*) Je hebt me trouwens nog nooit verteld dat je een tante Betsie had? Maar zo te horen moet het een vreselijk spook zijn.

AGNES: Welnee, het is een lieverd, daar niet van, maar...

IRENE: Dan begrijp ik niet waar jij je druk over maakt.

AGNES (*nadrukkelijk*): ... ze woont in Rusland!!

IRENE (*verbaasd*): O? In Rusland? (*kwasi begrijpend*) Ja..., dát verklaart een heleboel. (*haalt de schouders op*)

AGNES (*grijpt Irene's hand, teatraal*): Alleen jij kan me helpen, Irene!

IRENE: O ja? (*droog*) Wat wil je dat ik doe? Moet ik Rusland de oorlog verklaren? (*bestreffend*) Dat kan ik niet maken, Agnes. We zijn tegenwoordig juist zulke goeie maatjes met het Oostblok!

AGNES: Zeg, kan ik je man even lenen?

IRENE (*verrast*): Hè...? Waar slaat dát nou weer op?

AGNES (*smekend*): Alsjeblieft?

IRENE (*goedig*): Ja..., als 't móét, je gaat je gang maar. (*lacht*) Is de afvoer van je gootsteen verstopt of zoiets?

AGNES (*boos*): Irene, jij begrijpt er niets van!

IRENE: Geen snars (*aangebrand*) En als jij zo warrig blijft doen, dan snap ik het volgende week nog niet! Maar het is mij goed. (*naar rechts*) Ik ga verder met het eten. Bas is vissen. Als hij straks thuiskomt, stuur ik hem wel naar je toe. (*wil rechts af gaan*)

AGNES (*houdt haar tegen*): Wacht nou even. We moeten de boel heel goed afspreken, want als ik door de mand val, dan sta ik in m'n hemd.

IRENE: Ho hoor! Als jij in je hemd staat, lijkt het me beter dat Bas bij mij blijft. Zó sterk staat-ie nou ook weer niet in z'n schoenen.

AGNES (*wanhopig, zich aan Irene vastklampend*): Jullie móéten me helpen, Irene! O, 't is gewoon een blamage!

IRENE (*zet de schaal op tafel, schakelt de radio uit en deponeert Agnes op de bank, zit bij haar*): Vertel me nou eerst eens precies wat er aan de hand is.

AGNES (*timide*): Tante Bets denkt dat ik getrouwd ben.

IRENE (*schatert*): Is dat alles? Meid, dat is toch geen probleem? Dat los je in één handomdraai op. Zodra dat brave mens binnenstapt, zeg jij: "Tante Bets, mag ik u even uit de droom helpen... ik ben niét getrouwd!".

AGNES: Dat kan niet.

IRENE: Ik zou niet weten waarom niet.

AGNES: Omdat ik het haar zelf geschreven heb.

IRENE (*droog*): Dat is dan vrij stom.

AGNES (*in de put*): Ja, dat besef ik nou zelf ook wel.

IRENE: Waarom heb je dat dan gedaan?

AGNES: Nou..., toen Ma gestorven is, was tante Bets het enige familielid dat ik nog had. We schreven elkaar regelmatig. Toch zeker eens per maand. En in iedere brief vroeg die lieverd me of ik nog geen verkering had.

IRENE (*lacht*): Ik kan me die belangstelling best voorstellen. Toen ik zou oud was als jij was ik al twaalf jaar getrouwd.

AGNES: Ja..., jij! In onze familie zijn we niet zo heetgebakerd. Ma trouwde pas toen ze vijfendertig was en tante Bets was op haar dertigste nog een ongetrouwde reisleidster. Op een van die reizen heeft ze oom Boris leren kennen. Drie jaar later waren ze getrouwd.

IRENE: Ja ja..., en nou wil ze weten of jij zo langzamerhand ook de kriebels al krijgt. Nou, ik geef dat mens groot gelijk. Het wordt tijd dat

je aan een huwelijk gaat denken.

AGNES (*narrig*): Mag ik m'n leven alsjeblieft zelf bepalen?

IRENE (*lachend*): Ja hoor. Van mij wel. Ik gaf je alleen een goeie raad.

AGNES: En bovendien..., ik ben nog nooit een man tegengekomen, die me voldoende kon boeien.

IRENE: Ben je niet wat te kieskeurig?

AGNES (*verontwaardigd*): Helemaal niet! Nou ja, hoe het ook zij, ik heb tante Bets geschreven dat ik een man gevonden heb.

IRENE: Moet ik nou meelij met je krijgen? (*lacht*) Sorry Agnes, wie z'n billen brandt moet op de blaren zitten. Je kon op je vingers natellen dat ze op een keer onverwacht voor je neus zou staan.

AGNES: Dat is het nou juist..., dat kon ik niet!! Ze is getrouwd met een ruimtevaartdeskundige. Ze wonen in de ruimtevaartstad Baikonoer. Tante werkt daar in het ziekenhuis. Nou..., en omdat oom Boris zo goed op de hoogte is van een aantal topgeheimen, dacht ik: die krijgt nooit of te nimmer toestemming om het land te verlaten. Dus dat leugentje om bestwil kan geen kwaad.

IRENE: Ik begrijp het. En nu, met die glasnost en perestrojka...

AGNES: Precies! Er is nu een uitwisselingsprogramma met Amerika. Hij moet naar het ruimtevaartcentrum in Houston. En nou zijn ze van plan om op doorreis mij een bezoekje te brengen.

IRENE: Daar ben je dan mooi klaar mee. Eigen schuld, dikke bult!

AGNES: Eigenlijk is het Gorbatsjov z'n schuld. Als die niet zo eigenwijs was geweest om...

IRENE: Dat is een smoes die nergens op slaat. (*opgewekt*) Ja meid, daar zit je nou met de gebakken peren. Je zal dat probleem zelf op moeten lossen. Daar kan ik je niet mee helpen.

AGNES: Dat kan je wel. Je hebt me beloofd dat ik je man mocht lenen.

IRENE (*lacht*): Ja, om de gootsteen te ontstoppen. Maar niet om met je naar bed te gaan.

AGNES: Dat hoeft natuurlijk niet, want...

IRENE: O, dat valt me niet tegen.

AGNES: ... oom en tante gaan vanavond weer weg. Ze maken een korte tussenstop. Zeg, wil je me soms niet helpen?

IRENE (*staat op*): Dat klopt Agnes. Ik begin er niet aan. Wie weet wat jullie samen uitspoken. Zoek maar een andere vent. Bel maar een uitzendbureau of zoiets!

AGNES (*wanhopig*): Dat kán niet!

IRENE (*luchtig*): Waarom niet? Er zijn zat uitzendkrachten, die dat klusje graag op willen knappen.

AGNES (*timide*): Ik heb tante die foto gestuurd.

IRENE: Welke foto?

AGNES: Die jij een paar jaar geleden van Bas en mij hebt gemaakt op het strand van Zandvoort.

IRENE (*verbluft*): Niet te geloven. Hoe haal je het in je hoofd?

AGNES: Ja, wat moest ik? Tante wilde graag een foto van het gelukkige stel en het was de enige foto waar ik samen met een man op sta. Ik schreef er achter op: "Het gelukkige paar! Agnes Stolk en Bas Valentijn."

IRENE (*nijdig*): 'n Mooie boel zeg. Daar ben ik echt niet blij mee, Agnes.

AGNES: Je weet toch dat je me kan vertrouwen?

IRENE: Ja, jóú wel! Maar van Bas ben ik niet zo zeker.

AGNES (*valt uit*): Dat is gemeen! Bas is een schat. (*grinnikt*) Hij zal de humor van het geval best inzien.

IRENE (*meewarig*): Ja, hij wel. Tjonge, wat zou-ie smullen!

AGNES: Wat ben jij wantrouwend, zeg. Er gebeurt helemaal niets. (*grinnikt*) Als oom en tante weg zijn, krijg je hem onbeschadigd van me terug.

IRENE: Wanneer komen ze eigenlijk?

AGNES: Vandaag. (*toont de brief*) Deze brief is een paar dagen vertraagd en ik vond hem pas toen ik daarnet thuiskwam.

IRENE: Je zet me wel voor 't blok zeg. (*bedenkt*) Ho, wacht eens... (*schudt het hoofd*) Nee, sorry Agnes, het gaat niet door. Ik verwacht straks de oudjes van. Bas. Ze komen een weekendje logeren.

AGNES: Dat is toch geen bezwaar?

IRENE: O néé? Denk je niet dat ze naar Bas zullen vragen als-t-ie niet thuis is? En wat zeg ik dan? (*heel luchtig*) Sorry beste mensen, maar Bas woont tegenwoordig bij de buurvrouw. Die zag het bij mij niet meer zitten.

AGNES: Nee, dat kan natuurlijk niet. Hoe lossen we dat op? (*denkt na*) O, ik weet het al. Ik ontvang oom en tante hier bij jullie. Dan hoeft Bas niet weg.

IRENE (*verontwaardigd*): Jij bent niet goed snik.

AGNES: Ik zeg gewoon dat ik ben verhuisd.

IRENE: En hoe wou je mijn aanwezigheid dan verklaren? En die van Pa en Ma Valentijn?

AGNES: Jij bent onze huishoudster. En Pa en Ma Valentijn zijn de ouders van Bas. Dat kan toch?

IRENE: Jazeker, dat kan. En wat verzin je voor m'n schoonouders? Dat die twee Russen een kadootje zijn bij een pak OMO?

AGNES: Ik verzin niks. Laat Bas dat maar doen. Tenslotte zijn het zijn ouders.

IRENE: Makkelijk gezegd. Als je er maar rekening mee houdt, dat die ouders een enorme hekel aan liegen hebben.

AGNES (*ongemakkelijk*): Ach, jij ziet overal leeuwen en beren. Weet jij een betere oplossing?

IRENE: Ja hoor. 'n Heel simpele. Jij bekent je tante eenvoudig dat je een aartsleugenaar bent, ... en nog steeds vrijgezel.

AGNES: Dat kan ik dat lieve mens niet aandoen. (*smekend*) Toe Irene, help me nou. We zijn toch vriendinnen?

IRENE: Er is trouwens nóg een probleem. Hoe moet het met Evelyn?

AGNES (*luchtig*): O..., daar vind jij wel een oplossing voor.

IRENE (*verontwaardigd*): Ja dááág!! Bekijk het maar!

BAS (*gehaast links op, draagt een hoedje met slappe rand, heeft een hengel in foedraal, 'n kanis en een leefnet bij zich, kijkt schichtig achterom, boos*): Verdorie, zo'n mens moesten ze opsluiten!

IRENE: Wat is er gebeurd?

BAS (*zet de visspullen in een hoek*): Er stopt een auto hiernaast voor de deur, daar stapt een of andere ouwe idiote troel uit..., die rent op me af, brult: "Aha, jij moet Bas zijn! !" en begint me nota bene te zoenen!! Zo maar..., midden op straat!! (*veegt met zijn mouw zijn wang af en trekt een vies gezicht*)

AGNES (*in paniek*): O nee!!

BAS: Wat o nee...? O ja!! En het ergste was..., ze zoende nog nat ook! (*veegt weer*)

AGNES (*paniekerig*): Daar zijn ze al! Ik moet er direct naar toe!!! (*draait zich bij de tuindeuren om*) Irene, vertel jij Bas intussen dat hij met mij getrouwd is! (*achteraf*)

BAS (*stomverbaasd*): Hè...? Met háár getrouwd?? Wat is dat nou voor onzin? (*bedenkt grinnikend*) Hoewel..., het zou niet zó'n gekke ruil zijn.

IRENE (*nijdig*): Bas, doe niet zo vervelend.

BAS: Wat nou? Ik heb m'n ouwe autootje toch ook pas ingeruild voor 'n jonger exemplaar?

IRENE: Verdorie, wees nou even ernstig. Agnes zit in de knoei. En nou vroeg ze of jij... (*de bel gaat zeer nadrukkelijk*) O, de bel. (*naar links*)

BAS (*weerhoudt haar*): Laat bellen. Vertel me eerst hoe de vork in de steel zit.

IRENE: Tante Betsie uit Rusland komt onverwacht op bezoek. En nou...

BAS (*verbaasd*): Tante Betsie uit Rusland? (*voelt haar voorhoofd*) Irene, je ijlt...!

IRENE: Laat me uitpraten. Agnes vroeg me... (*de bel gaat langdurig. Irene snel links af*)

BAS (*verbaasd*): Wat is dat hier voor een gekkenhuis? (*grinnikt*) Ik schijn ineens erg aantrekkelijk geworden te zijn voor het vrouwelijk geslacht. De een begint me te knuffelen en de ander zegt dat ze met

me getrouwd is. *(besluit)* Weet je wat...? Ze zoeken het maar uit. Ik ga weer terug naar m'n stekkie tot het hier wat rustiger is geworden. *(pakt de visspullen en wil achter af gaan)*

BORIS *(links op met Irene)*: Aha!! Daarr is-ie!! *(tikt Bas op de borst)* Zech.., kamerrraad, jou hele boel erch onbeleefd!! Jou moete niet loop wech als kamerrraadske jou zoen!! Bekreep!??

BAS *(verbaasd)*: Wat is dat nou voor een harlekijn?? *(boos)* Man, ik snap niet waar je je mee bemoeit. Ik laat me niet door de eerste de beste tuthola zoenen. Trouwens, wat heb ik met je te maken? *(draait zich af)* Ik ken je niet eens. *(zet spullen weg)*

BORIS *(met de armen wijd uiteen, trots)*: Ieke jouw ome Boris aute Roesseland!!

BAS: O ja? *(imiteert hem sarcastisch)* Nou, ieke hebbe geen ome Boris iene Roesseland!!

BORIS *(lacht bulderend)*: Jou krrrote clown!! Ieke vinde lollich met jou te maak kennis. *(slaat zijn armen om Bas heen en zoent hem op beide wangen)*

BAS *(woest)*: Zeg, ben je nou helemaal gek geworden? *(veegt zijn wangen af met zijn mouw)* Jakkes, die vent zoent nog natter dan die tante!!

BORIS *(wijst op Irene)*: Wie dié zééntsjiene?

BAS: Die wat?

BORIS: Wie dié vrrouwspersonage?

BAS *(nijdig)*: Daar heb je geen fluit mee te maken!

BORIS *(verbaasd)*: Watte...? Fluit...??? *(lacht)* Ieke wille niet maak fluit. Ieke niet moezikaal. *(bij Irene)* Jou zeker mijne niecht? *(onzeker)* Jou lijke hele anderrrs als op foto...

IRENE *(deinst terug)*: Nee, ik ben...

BORIS *(lacht)*: Maarr Bas hebbe kemaak koede keus! Jou mooie meid!! *(slaat zijn armen om haar heen en kust haar op beide wangen)*

BAS *(nijdig)*: Nou wordt-ie goed! Zeg meester, jij denkt toch niet dat het vandaag grote verzoendag is?

BORIS: Njet! Ieke niet. Zo..., ieke nou wille eerst siegarjéte van jou. *(houdt zijn hand op)*

BAS *(laatdunkend)*: Welja, begin gelijk maar te bedelen.

BORIS: Ieke al vaif oere niet koeriét... eh... rook. *(maakt rookgebaar, hard)* Asse ieke nóú niet rook..., ieke ontplof!!!

BAS *(droog)*: Je gaat je gang maar.

BORIS *(smeekt)*: Asse jou blijft? Ieke waarrschouw, asse ieke ontplof, ieke maak hier boel vieze troep.

BAS *(lacht ondanks alles)*: Je snakt er wel naar, hè?

BORIS *(gretig)*: Da! Ieke snak krote boel veel!

BAS: Nou, vooruit dan. *(biedt hem een sigaret aan uit een zilver- of goudkleurige koker)*

BORIS *(pakt de koker, neemt er een sigaret uit, bekijkt de koker, waardierend)* Datte mooie dieng! *(steekt de sigaret tussen de lippen en maakt een gebaar of hij een aansteker gebruikt, eist)* Zezygátjiej!!

BAS *(niet begrijpend)*: Zee-zie... wát?

IRENE: Hij wil een aansteker.

BORIS *(knikt, blij)*: Da! Aanstekerrr!!! *(Bas houdt hem een brandende aansteker voor. Boris pakt de aansteker, ontsteekt de sigaret, inhaleert diep en geniet)* Aaaaah!! *(bekijkt de aansteker)* Ook mooie dieng! *(steekt sigarettenkoker en aansteker in zijn zak)*

BAS: Ho! Wacht eens even! Zo zijn we niet getrouwd!!

BORIS *(lacht)*: Njet! Ieke weet! Jou ketrrouwd met Achnes. *(wijst naar Irene)*

BAS *(nijdig)*: Man, klets niet! Geef terug die spullen!!

BORIS: Njet! Jou krijche niet teroeg. Datte mooie aandenk aan aarrddiche neef. *(drukt Bas de hand)* Spasiéba...! Dank jou!

BAS *(woest)*: Dat doet de deur dicht! Meneer, u bent een ongelikte beer!!

BORIS *(brult van de lach)*: Ah..., jou wéét, mijn Betsie noeme mij altijd haarr béérrr!! Maar ieke njet ongelikt. Mijne duiffie mij heel dikkels affelikke!! Ha ha ha ha! Kijk..., zó! *(wil Irene weer kussen)*

BAS *(pakt het foedraal en heft dat dreigend op)*: Nou is het genoeg!!

IRENE *(springt er tussen)*: Bas! Niet doen!!

BAS *(nijdig)*: Wat niet doen. Jij denkt toch niet dat ik jou laat zoenen door zo'n Russische aap? *(dreigend met foedraal)* Kom maar op man! Dan zal ik jou eens leren hoe we jouw soort hier in Holland aanpakken!!

AGNES *(achter op met Betsie, geschokt)*: Bas, wat doe je nou? Je gaat oom Boris toch niet slaan? *(pakt de foedraal en zet dat in de hoek)*

BAS *(nijdig)*: Begin jij nou ook al? Ik heb geen oom Boris.

AGNES *(met haar arm in de zijne)*: Liefje, denk nou eens na. Ik heb je immers verteld over tante Betsie? *(wijst naar Betsie)*

BAS *(nors)*: Jij hebt me niks verteld. Wat mankeren jullie vandaag? Irene, zeg jij nou eens wat.

AGNES: Nee Bas, dat is een zaak tussen jou en mij. Daar heeft onze huishoudster niets mee te maken.

BAS *(stomverbaasd)*: Huishoudster? Je bent niet goed wijs! Ik eis...

AGNES: Irene, ga jij even koffie zetten voor oom en tante?

IRENE *(onzeker)*: Ja maar...

AGNES *(dringt aan)*: Toe, ga nou. Als je goed je best doet, krijg je misschien wel een footje van oom Boris. *(dringt haar rechts af)*

BAS (*donker*): Wat ben jij van plan? Wil je proberen om mij gek te maken?

Boris wijst naar de deur rechts en schiet in een bulderende lach.

BETS: Boris..., wat is er?

BORIS (*lachend*): Ieke stom kedaan! Zij haushoudster en ieke haarr zóén!

BETS: Dat zegt niks. Jij zoent iedere vrouw die je tegenkomt.

BORIS: Ieke dacht zij onze niechte Achnes... (*wijst naar Agnes*) Maarrr datte jóú!

AGNES: Wat 'n bak! Ja hoor oom Boris, ik ben Agnes. (*kust hem*) Hartelijk welkom.

BORIS (*kust haar op beide wangen, houdt haar op armlengte voor zich en bekijkt haar*): Da! Ieke nou zie. Jou lijke veel beter op foto.

AGNES: U hebt al kennis gemaakt met Bas?

BORIS (*lacht*): Da! Hij wille mij slaan op kop!

AGNES: Die gekke Bas. (*tot Bas*) Zo, nou geef je eerst tante Betsie 'n kusje en dan maak je je excuses aan oom Boris.

BAS (*nijdig*): Je denkt toch niet dat ik ze zie vliegen?

AGNES (*sussend*): O o, wat ben je weer tegen de draad. Toe, wees een grote jongen. (*pakt de visspullen*) Zet eerst die troep weg... (*bekijkt het net*) O, je net is nog droog, hè? (*lief*) Wéér niks gevangen?

BAS (*vliegt op*): Bemoei je met je eigen zaken!

AGNES: Sorry schatje. (*brengt hem naar rechts*) Eerst netjes opruimen en dan ga je je vrouw helpen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto